

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 22. januar 1996 fra Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, jf. bilag 1.

Svar:

Jeg har forelagt henvendelsen fra Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Lovforslag nr. L 153 tager udgangspunkt i tilkendegivelserne fra flertallet i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, som i betænkningen af 12. december 1991 over forslaget til naturbeskyttelsesloven bl.a. udtalte, at der skulle ske en stramning af mulighederne for at foretage råstofindvinding på havbunden. I den forbindelse skulle EF-fuglebeskyttelsesområder friholdes for nye råstofindvindinger, og den igangværende råstofindvinding i disse områder skulle i løbet af en kortere årrække færdiggøres. For lavvandede områder i øvrigt, det ville sige områder med lavere vanddybde end 6 meter, fandt flertallet det afgørende, at der ved administrationen af råstofloven lægges stor vægt på at skåne de naturmæssige værdier i disse områder. Flertallet i udvalget lagde endelig vægt vægt på, at det arbejde, som Skov- og Naturstyrelsen – i samarbejde med brancheorganisationerne – havde igangsat for at tilvejebringe et materiale til udlægning af konkret fastlagte råstofindvindingsområder, blev afsluttet snarest muligt, og at råstofindvindingsområder som hovedregel ikke udpeges i de lavvandede områder.

Lovforslaget er bl.a. resultat af grundige drøftelser med Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, hvorunder foreningen er imødekommet på en række væsentlige punkter. Skov- og Naturstyrelsen finder det derfor vanskeligt at forstå tilkendegivelsen i henvendelsen fra Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere om, at »foreningens synspunkter er kun i begrænset omfang blevet hørt«.

Skov- og Naturstyrelsen vil i det følgende kort redegøre for resultatet af forhandlingerne mellem branchen og styrelsen om nogle af de væsentligste af de af branchen rejste spørgsmål. Styrelsen vil herefter knytte kommentarer til de af branchen rejste 5 punkter i henvendelsen af 22. januar 1996 til folketingsudvalget.

Foreningen har lagt stor vægt på, at *det nuværende § 19-tilladelsessystem* opretholdes, og at disse skibstilladelser fortsat gives efter råstoflovens § 19.

Foreningen er imødekommet, idet der fortsat kræves en tilladelse efter råstoflovens § 19 til indvindingsfartøjet. Indholdet af § 19-tilladelserne er dog samtidig ændret således, at udnyttelsen af tilladelsen fremover – bortset fra under overgangsordningen – forudsætter en »overbygning« i form af en tilladelse efter lovforslagets § 20 til indvinding i geografisk afgrænsede områder, der forud er miljøvurderet.

Foreningen har desuden lagt vægt på, at den eksisterende *administrationspraksis* for meddelelse af tilladelser efter § 19 fortsættes.

Også på dette punkt er foreningen imødekommet. Af lovforslagets bemærkninger til § 19 fremgår det således, at § 19-tilladelsesordningen fortsat vil blive administreret således, at der herved »sættes et loft« over den samlede lastekapacitet, der kan anvendes til den daglige råstofforsyning. Nye tilladelser til anvendelse ved den løbende danske råstofforsyning vil herefter kun blive meddelt i det omfang, der – ud fra en overordnet miljø- og forsyningsmæssig vurdering – er behov for at udvide indvindingskapaciteten. Den samlede lastekapacitet i den danske ral- og sandsugerbranche er i dag ca. 25.000 m³, fordelt på ca. 50 indvindingsfartøjer.

Også den hidtidige praksis, hvor Skov- og Naturstyrelsen som helt overvejende hovedregel ikke har tilladt indvindingsfartøjer med en *store lastekapacitet end 2.000 m³* til anvendelse ved indvinding af råstoffer til den daglige råstofforsyning, forudsættes – i overensstemmelse med foreningens ønske – fortsat.